

Poučení z USA - diverzita je zločin. Kdyby v Americe nebylo černochů, případ by se nestal a nepokoje by nevzplály. Multikulti nefunguje a vede ke katastrofě!

- CZ24 News | 3. června 2020

USA: Mediální prostor posledních dní plní dramatická videa z USA a nejrůznější, lidoví i profesionální komentátoři se do krve prou, co bylo příčinou. Proč tohle děsivé řádění lůzy vzplanulo, kdo za to může a komu to poslouží.

Pokusme se o změnu a podívejme se na tuhle malou, ale slibnou občanskou válčičku z vyššího levelu. Z obecnější perspektivy. Povznesme se nad zakleknutého černocho, nad dvě různé, protichůdné pitevní zprávy, pominěme profesionální organizaci některých bojůvek, i zprávy, že „demonstranti“ jsou svázeni do měst, určených ke zničení, autobusy, abstrahujme od zpráv o diametrálně různých přístupech demokratických a republikánských starostů.... Pojdme výš.

Představme si, že kdyby třeba, obecně, v Americe nebylo černochů, případ by nemohl nastat. A žádné bouře by logicky nevzplály. Řadový policista by při zatýkání pachatele bagatelního trestného činu postupoval úplně jinak a k nějakému zaklekávání by s největší pravděpodobností nedošlo, protože by nebylo nutné.

Nejpravděpodobnější příčinou policistova razantního postupu, totiž musely být každodenní zkušenosti. Zážitky jak vlastní, tak i kolegů, řadových policistů s „jinakostí“ černochů. S odlišnou mentalitou, „alternativní“ inteligencí a především jinou a bohužel výrazně vyšší mírou agresivity. Kterou opatrně potvrzují i nemnohé odvážné studie z USA.

Docela názorné porovnání agresivity různých amerických etnik podává například práce New DOJ Statistics on Race and Violent Crime Jareda Taylora z roku 2015, která uvádí, že v případech zločinů, které zahrnují interakci černocho a bělocha, je v 82,5 procentech útočníkem černoch.

Dost naznačuje i statistika ([zde](#)) podle které tvoří afroameričané sice jen 13% populace USA, ale celých 50% obyvatelů věznic. Mezi mladými černými muži ve věku 20-24 let pak připadá 100 vražd na 100 tisíc obyvatel. Pro srovnání, v ČR je to jedna...

Kde a jak se v Americe vzalo toto kulturně, emočně i inteligenčně odlišné, původně Africké etnikum, je celkem známo. Američané si je sami dovezli na práci na bavlníkových plantážích. Tam, pod přísným dozorem ozbrojeného otrokáře, při jednoduché, manuální práci nebyla nízká inteligence, ani emoční labilita problémem.

Ovšem po zrušení otrokářství se z této sociální nekompatibility problém stal. A americký stát jej svými, původně dobře míněnými zásahy „ve prospěch“ etnika, jen dále zhoršoval. Od rozbití černošských rodin finanční „pomocí“ matkám samoživitelkám, která způsobila raketový nárůst počtu afroameričanů, narozených mimo manželství, přes „affirmative action“ se zvýhodňováním černých a následným, logickým nárůstem nevole těch ostatních, nezvýhodňovaných obyvatel, až po „politickou korektnost“, která zakázala našťvaným obyvatelům USA o problémech mluvit.

Co je však na věci nejdivnější? Že stát, i když měl signály, že soužití nefunguje, že americký

„tavící kotlík“ už netaví a nedokáže strávit a začlenit tak odlišnou kulturu... ve zhoubné politice pokračoval. Ba víc, přitlačil na pilu. Ovšem jen na jedné straně. Přitlačil na straně bílého, většinového obyvatelstva. Které čím dál drakoničtější nátlakem nutil ustoupit, vcítit se, pochopit, uskrovnit se, zvyknout si, nastavit druhou tvář a pššst, ani o tom neceknout. Nebo...

Výsledek se dostavil. Nespokojenost narůstala na obou stranách. Už od konce minulého století se objevovaly odborné práce, opatrně zpochybňující oficiální doktrínu jedné šťastné, multikulturní rodiny. Například metastudie Williamse a O'Reillyho (1996) hodnotí desítky dílčích studií, které všechny dokazují, že etnická rozmanitost má negativní dopad na výkon pracovních skupin. Z dalších kupříkladu Stazyk a kol. (2012) zjistili, že etnická rozmanitost snižuje spokojenost s prací u státních zaměstnanců. Parrotta a kol. (2014) zas prokázali, že etnická rozmanitost je významně a negativně korelována s firemní produktivitou.

Další studie E Pluribus Unum: Diversity and Community in the Twenty-first Century The 2006 Johan Skytte Prize Lecture poskytuje důkazy, že „v etnicky rozmanitých čtvrtích mají obyvatelé všech ras tendenci se „hromadit“. Důvěra (dokonce i k příslušníkům vlastní rasy) je v takovýchto oblastech nižší, altruismus a komunitní spolupráce je vzácnější, méně přátel..." Podobný jev je poměrně dlouho znám i v Evropském prostředí. V německy mluvících zemích tento efekt nazývají „Mešitový kráter“. Tímto slovem označují němečtí realitní makléři oblasti okolo mešity. Každá nová mešita totiž dramaticky znehodnotí ceny nemovitostí ve svém okolí až o 30% a to do vzdálenosti jednoho kilometru...

Mnohokrát, nescetněkrát bylo takto vědecky potvrzeno, že v každé smíšené společnosti, kde je alespoň jedna, s ostatními nekompatibilní skupina, jsou obyvatelé nešťastní a nespokojeni. Ale... ne úplně všichni. Existují dvě (velice malé) skupiny, které multikulturu, rozmanitost a diverzitu opravdu a upřímně vítají. Které si přímo lebedí v co nejroztržštěnějším, kosmopolitním prostředí. Pocházejí přitom paradoxně z úplně opačných konců společenského spektra. Jde o lidi, kteří se ze společnosti sami a dobrovolně vydělili a pak také o ty, kteří byli svým okolím, lidem a národem vyvrženi. Globální elity a páriové.

Ti druzí z duše nenávidí vlastní spoluobčany, národ a etnikum, protože byli odmítnuti. Vytačeni na okraj společnosti. Zpravidla pro svou extrémní odlišnost od toho, co je většinová „normální“ společnost ještě ochotna snášet a pro svou neschopnost či spíše ostendativní neochotu, se do mantinelů tolerance nějak vtěsnat. A právě tyhle párie – zvrhlíky, pošuky, programové excentriky úchyly a revolucionáře ti první, globální elity, zneužívají jako beranidlo, k protlačování „různosti“.

Zárným příkladem takové „globální elity“ může být nedávno zesnulý Peter Sutherland, (25. dubna 1946 – 7. ledna 2018). Místopředseda společnosti Goldman Sachs, předseda Globálního fóra pro migraci a rozvoj OSN, svého času generální prokurátor Irska, předseda ropného gigantu BP, generální ředitel Světové obchodní organizace.... Pravidelný účastník setkání skupiny Bilderberg a Trilaterální komise. A k tomu všemu byl ten pán ještě poradcem Apoštolského stolce a úřadu pro správu finančních záležitostí a majetku ve Vatikánu.

Uvedme si pár jeho výroků:

- „Migrace z kulturně odlišných zemí je vítanou příležitostí, jak narušit homogenitu evropských národů“ (projev ve Sněmovně lordů)
- „EU by měla podkopat národní homogenitu členských států“ (tiskové prohlášení 2015)
- „Státy EU by se měly přestat zaměřovat na „vysoce kvalifikované“ migranty, protože každý jednotlivec by měl mít svobodu si vybrat, zda přijde a studovat nebo pracovat v jiné zemi“.
- „Multikulturalismus je nevyhnutelný a žádoucí“

- “Národní suverenita je iluzí, která musí být odstraněna!”

Asi stačí. I z těch pár vět je jasné, co pro nás zamýšlel. Úleva, že už je po smrti, nám nijak nepomůže. Takových, jako je on, jsou na ředitelstvích bank, koncernů a nadnárodních institucí stovky. A všichni drží linii...

Jaké poučení nám tedy teď, v přímém přenosu, nabízí pohled na americkou „diverzitu“ v praxi? Nejspíše asi toto – chcete také u nás rabování, násilí, no-go zóny, agresivní napadání většinového obyvatelstva, parazitický život milionů a milionů „na dáfkách“ a drogovou kriminalitu, s našimi poměry nesrovnatelnou? Ne? Pak ovšem nesmíte vznik takovéto „pestrosti“ v našem státě nikdy připustit! Navzdory tlakům nadnárodních organizací, domácích zrádců a neziskových organizací.

Aktivní podpora jakékoli odlišnosti, diverzity a „jinakosti“ (etnické, kulturní, náboženské) je zločinem na vlastním národě.

LUBOMÍR VYLÍČIL